

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 16 listopada 2016 r.

Poz. 7008

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.435.2016.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 10 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.),

orzekam

nieważność §16 pkt 9 lit. d uchwały Nr XXII/244/16 Rady Gminy Suchy Las z dnia 5 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Złotniki

na terenie działek o numerach ewidencyjnych: 276/14, 276/79 i 276/80 w zakresie wyrazów „oraz miejsc do gromadzenia odpadów stałych przynależnych do budynków mieszkalnych wielorodzinnych h – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 5 października 2016 r. Rada Gminy Suchy Las podjęła uchwałę Nr XXII/244/16 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Złotniki na terenie działek o numerach ewidencyjnych: 276/14, 276/79 i 276/80 (dalej zwaną uchwałą).

Uchwała została podjęta na podstawie: „, art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zmianami)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 12 października 2016 roku.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422) na działkach budowlanych należy przewidzieć miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji.

W § 16 pkt 9 lit. d uchwały, w ustaleniach dotyczących zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, w odniesieniu do terenu drogi publicznej dojazdowej, oznaczonego symbolem KDD, dopuszczono lokalizację „sieci, urządzeń infrastruktury technicznej oraz miejsc do gromadzenia odpadów stałych przynależnych do budynków mieszkalnych wielorodzinnych”.

W kontekście cytowanego wyżej dopuszczenia, odnoszącego się do terenu drogi publicznej, przytoczyć należy przepisy Działu IV, Rozdziału V rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. 2016 r. poz. 124), regulujące zasady lokalizacji na drogach publicznych infrastruktury technicznej w pasie drogowym niezwiązanej z drogą. Stwierdzić należy, że powołane wyżej regulacje nie przewidują możliwości realizacji w pasie drogowym takich elementów jak miejsca do gromadzenia odpadów stałych, szczególnie w sytuacji – jak to wprost wskazano w planie – przynależności do budynków mieszkalnych wielorodzinnych. Mając do tego na względzie przytoczone na wstępie przepisy § 22 ust. 1

rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422), nakazujące lokalizację miejsc na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych na działkach budowlanych, stwierdzić należy, że zapis § 16 pkt 9 lit. d uchwały stoi w sprzeczności z ww. przepisami.

Organ nadzoru podkreśla, że plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego, jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem pozostawać powinien w zgodzie z Konstytucją, ustawami i rozporządzeniami. Organy gminy stanowiące prawo miejscowe, w tym plany zagospodarowania przestrzennego, związane są bowiem zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, co oznacza, że mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też powinna odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Akty prawa miejscowego nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji. Tak więc regulowanie przez gminę w inny sposób tego, co zostało już zamieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa w istotnym stopniu narusza porządek prawny. Nadmienić można w tym przypadku, że stanowisko takie znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecnictwie sądów administracyjnych, a podzielił je między innymi Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, stwierdzając w wyroku z dnia 15 października 2013 r., że „ustawodawca nie przyznał organom gminy kompetencji do stanowienia wszelkich norm prawnych, lecz jedynie kompetencję do precyzowania rozwiązań zawartych w ustawach. Tym samym organy gminy nie mogą zmieniać lub uchylać przepisów zawartych w źródłach prawa powszechnie obowiązującego, o jakich mowa w art. 87 ust. 1 Konstytucji RP” (sygn. akt II SA/Po 620/13).

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Zbigniew Hoffmann